

Мотиви към решение № 1311/15.03.2024 г. по НОХД № 16989/20203 г. по описа на СРС, НО, 108 състав

С обвинителен акт, внесен в СРС, НО Софийска районна прокуратура е обвинила Т. Г. Г., ЕГН ***** в извършване на престъпление по чл. 343в, ал. 2 от НК, а именно в това, че на 21.04.2023 г. около 03:30 часа в гр. С., по бул. „Константин Величков“ с посока на движение от бул. „Възкресение“ към бул. „Александър Стамболийски“ е управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „Нисан“, модел „Микра“ с рег. № ***** без съответното свидетелство за управление на моторно превозно средство в едногодишен срок от наказването му по административен ред за управление на моторно превозно средство без съответно свидетелство за управление – с наказателно постановление № 22-4332-011892/29.06.2022 г., издадено от началник група към ОПП-СДВР, връчено лично на лицето на 22.11.2022 г. и влязло в законна сила на 07.12.2022 г.

В проведеното разпоредително заседание съдът е приел, че са налице представките за разглеждане на делото по реда на глава 28 от НПК и производството е разгледано по посочения ред.

Делото е разгледано по реда на глава 28 НПК.

В хода на съдебните прения представителят на СРП поддържа повдигнатото спрямо обвиняемия Г. обвинение, като счита, че са налице предпоставките на чл. 78а, ал. 1 от НК, а деянието не попада в ограничението на чл. 78а, ал. 7 от НК. Пледира за признаване на обвиняемия за виновен, освобождаването му от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева.

Упълномощеният защитник на обвиняемия – адв. А. се солидаризира със становището на прокурора, досежно наличието на предпоставките по чл. 78а, ал. 1 от НК. Моли съда да съобрази младата възраст на обвиняемия, като му наложи глоба в минимален размер.

Обвиняемият Т. Г. Г. не дава обяснения по повдигнатото му обвинение.

В правото си на лична защита изразява солидарност със становището на защитника си.

В последната си дума заявява, че няма какво да каже.

Съдът, като съобрази становището на защитника и доказателствата по делото намери за установено следното от фактическа страна.

Обвиняемият Т. Г. Г. е роден на 26.04.2004 г. в гр. С., с ЕГН ***** . Същият е българин, български гражданин, неженен, не работи, със средно образование, адрес гр. С., ж.к. „*****“ –II част, бл. 223, вх. В, ет. 1, ап. 25 . Обвиняемият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по чл. 78а НК.

Към 21.04.2023 г. обвиняемият Г. бил неспособен водач на моторно превозно средство /МПС/ по смисъла на Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, като на същия никога не било издавано свидетелство за управление на МПС.

На обвиняемия Т. Г. било наложено наказание по административен ред за управление на моторно превозно средство без съответно свидетелство за

управление с Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-011892/29.06.2022г. на Началник група към ОПП - СДВР, връчено му лично на 22.11.2022г., влязло в законна сила на 07.12.2022г.

На 21.04.2023 г. около 03:30 часа обвиняемият Г. управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „Нисан“, модел „Микра“ е рег. № *****, собственост на баща му Г. Г. Г., в гр. С., по бул. „Константин Величков“, с посока на движение от бул. „Възкресение“ към бул. „Александър Стамболийски“. На бул. „Константин Величков“ пред №133 обвиняемият бил спрян за извършване на полицейска проверка от свидетелите И. В. З. и Я. С. Г. - назначени като автопатрул 550 за времето от 18:00 часа на 20.04.2023г. до 06:00 часа на 21.04.2023г. Водачът бил установен като обвиняемият Т. Г. Г. с ЕГН *****, който бил сам в автомобила. В хода на проверката било установено, че обвиняемият Г. е неправопособен водач на МПС и никога не му е издавано СУМПС. Във връзка с това свидетелят И. З. съставил на Г. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ Серия ГА № 809542/21.04.2023г., който бил връчен лично на обвиняемия. Било образувано досъдебно производство, а обвиняемият Г. бил привлечен в това процесуално качество.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно показанията на свидетелите И. В. З. /л.10/, Я. С. Г. /л.11/ и Г. Г. Г. /л. 12/, обясненията на обвиняемия Г. /л. 27/, АУАН Серия ГА № 809542/21.04.2023г., НП № 16-4332-015120/26.08.2016 г. и НП № 22-4332-011892/29.06.2022г. на Началник група към ОПП - СДВР, справка от ОПП – СДВР, справка за собственост на МПС, справка за нарушител/водач, справка за съдимост на обвиняемия, справка от УИС на ПРБ за обвиняемия.

Съдът намира посочената доказателствена съвкупност за непротиворечива и взаимнодопълваща се. Несъмнено е установено времето и мястото на управление на МПС от страна на обвиняемия – в тази насока са показанията на полицейските служители И. В. З. и Я. С. Г., както и писмените доказателства – АУАН Серия ГА № 809542/21.04.2023 г., съставен в деня на установяване на извършеното от обвиняемия и подписан лично от него. От справката от ОПП-СДВР се установява, че към инкриминираната дата – 21.04.2023 г. обвиняемият Г. не се е водил на отчет като правоспособен водач, а също така и че не му е издавано СУМПС и към инкриминираната дата е бил неправоспособен водач. Тези обстоятелства се потвърждават и от бащата на обвиняемия – свидетеля Г. Г., който посочва, че синът му Т. няма СУМПС, тъй като все още не е преминал обучение за придобиване на правоспособност за водач на МПС. Видно от наказателно постановление № 22-4332-011892/29.06.2022 г., издадено от началник група към ОПП- СДВР, съдържащо в себе си разписка за връчване препис от него е връчен лично на обвиняемия на 22.11.2022 г. и поради необжалването му същото е влязло в сила на 07.12.2022 г.

Показанията на свидетеля Г. Г. – баща на обвиняемия и собственик на управлявания лек автомобил също подкрепят обвинителната теза, като същият посочва, че узнал от сина си, че последният е управлявал автомобила на баща си, бил е спрян за проверка от полицейски служители, бил му е съставен АУАН и рег. табели на автомобила били свалени и автомобилът останал на бул. „Александър Стамболийски“, на мястото, на което била извършена проверката. Свидетелят Г. потвърждава, че намерил автомобила си

на мястото, посочено от сина му.

От приетата по делото актуална справка за съдимост на обвиняемия се установи, че същият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност с налагане на административно наказание.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че обвиняемият Т. Г. Г. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 343в, ал.2 от НК.

Съгласно разпоредбата на чл. 343в, ал. 2 НК „който в едногодишен срок от наказването му по административен ред за управление на моторно превозно средство без съответно свидетелство за управление извърши такова деяние, се наказва с лишаване от свобода от една до три години и с глоба от петстотин до хиляда и двеста лева.”

С въведеното законодателно решение за криминализиране на осъщественото от Т. Г. деяние е заложен един съществен принцип – управлението на МПС без свидетелство за правоуправление се криминализира като престъпление по НК едва след като деецът веднъж е бил наказан за същото по административен ред. Следователно, от обективна страна предпоставка за търсене на наказателна отговорност е наличието на едно предишно административно наказване на дееца за същото такова деяние, което не е изиграло своята възпираща роля. В настоящия случай това се явява наказването му с наказателно постановление № 22-4332-011892/29.06.2022 г., издадено от началник група към ОПП- СДВР. Обвиняемият Т. Г. е осъществил изпълнителното деяние на престъплението по чл. 343в, ал.2 от НК- управлявал е МПС без да притежава СУМПС, като това е извършено в посочения в закона срок – едногодишен, считано от наказването му по административен ред. Видно от приложеното наказателно постановление същото е влязло в сила на 07.12.2022 г., а процесното деяние е осъществено на 21.04.2023 г. – по-малко от пет месеца след влизане в сила на наказателното постановление.

Безспорно се установи в настоящия случай, че към 21.04.2023 г. на обвиняемия Т. Г. не е било издавано свидетелство за управление на МПС и същият не се водел на отчет като водач на МПС, следователно към датата на осъществяване на деянието същият е бил неспособен водач.

От субективна страна обвиняемият Г. е действал виновно, с пряк умисъл - съзнавал е, че не притежава СУМПС т.е. че е неспособен водач, както и че вече е бил наказван за управление на МПС без съответно свидетелство за управление – цитираното наказателно постановление му е било връчено лично. Обвиняемият Т. Г. е съзнавал, че управлява МПС без съответно СУМПС, както и че това е извършено в едногодишния срок от наказването му по административен ред, като е предвиждал общественоопасните последици на своето поведение и пряко ги е целял.

Налице са основанията на чл. 78а от НК, тъй като към дата на извършване на деянието обвиняемият Г. е бил пълнолетен, неосъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на глава XVIII, раздел IV от НК. За престъплението, за което е признат за виновен се предвижда наказание лишаване от свобода от една до три години и глоба от 500 до 1 200 лева, поради което съдът намери, че следва да освободи обвиняемия от наказателна отговорност и да му наложи административно наказание „глоба”.

При индивидуализация на административнонаказателната отговорност

на обвиняемия като обстоятелства, които смекчават отговорността му съдът отчете младата му възраст, направеното признание и изразеното съжаление в хода на досъдебното производство, с оглед на което и предвид тежестта на извършеното съдът намери, че на обвиняемия Т. Г. следва да бъде наложено административно наказание в минимален размер, а именно глоба в размер на 1 000 (хиляда) лева, което според съда е справедливо, ще постигне целите на административното наказание, като въздейства поправително и превъзпитателно на обвиняемия Г. и ще го мотивира да спазва законите и да не извършва противоправни деяния.

Така мотивиран съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: